

Ne hodite po dežju v gozd!

Izkušeni gobarji ne priporočajo nabiranja gob tik po dežju

Ljubljana, 10. oktobra
V navdušenju nad svojimi in drugimi gobarškimi uspehi zadnje čase nekateri gobarji stikajo dan za dan z gobam, ne glede na vreme. Posebno radi se udejstvujejo takoj po dežju, ker še vedno velja staro zmotu, da gobe rastrejo čez noc ter da jih dež potegne iz zemelje, kar da so samo čakali na tla trenutek. V resnicu pa tudi gobe potrebujejo precej časa, da zrasijo. Nekatere se sicer razvijajo precej dobro najprej v zemlji, preden pogledajo iz nje, a večina gob se vendar razvija nad zemljo in zraste, iz tal, iz podgobja, ki je včasih celo na sami površini zemelje.

Izkušeni gobarji ne morejo priporočati nabiranja gob tik po dežju iz več razlogov, kar je treba zdaj zopet ponoviti. Včeraj je dopoldne deževalo, popoldne se pa bili ljudje že v gozdovih, kakor da so gobe zrasle v nekaj urah. Vsak nabiralec lako prav kmalu spozna sam, da nabiranje gob po dežju ni priporočljivo, že zaradi tega, ker so pri tem zmožni: mokra je trava, od drevja še kapljica, voda sili v čevljiv in gobar je moker najmanj do kolen, če ne že od nog do glave. Toda vse to bi rad pretpel, saj tudi pri nabiranju gob brez žrtve ni uspehov. Toda rajhaje je, da so mokre tudi gobe. Vse gobe so po dežju več ali manj sluzaste in mnogo bolj prepojene z vodo. Mokre gobe so bolj nežne in v posodi pri

nabiranju se nam odtiše, zdrobe, pa tudi zlepijo med seboj. Rezanje in čiščenje takšnih gob je zelo težavno, včasih celo nemogoče. Že v gozu se nam pokvari precej gob, ki jih moramo doma zavreči. More grebobe je treba čim prej porabiti, ker se lahko povsem pokvarijo ter vnamejo čez noč. Sušenje mokrih gob je mnogo bolj težavno, nekaterih vrst skoraj nemogoče. Zlasti jeseni, ko je ozračje vlažno in malo sonca. Tlu po dežju nabremo lahko le gobe, ki so rasle že pred dežjem. Ko bi jih pobrali pred dežjem, bi bile mnoge zdrave, mokre, starejše gobe so pa naglo črvice in hitro zgnijejo. Mlaši gob, ki so zrasle pred dežjem, se po dežju, a treba je seveda počakati nekaj dni, včasih še lepo razvijejo ter zopet izgube vlago.

Zato nikdar ne tecite takoj po dežju v gozd! Sicer je verjetno, da boste nabrali nekaj gob, a seveda starejših, ki so zrasle pred dežjem, vse bodo pa mokre in klubj vsej previdnosti se vam jih bo nekaj pokvarilo. Dandanje je pa treba tudi varčevati z oblike in čevljiv, ki v mokrih gozdovih zelo trptita. Škode je včasih več kakor koristi. — Če bo dares dovolj solenočno, bodo gozdovi šele jutri malo bolj suhi, vendar bi tudi jutri še ne smeli v tlu v gozd, ker bo gozdna trava že vedno mokra in gobe se ne bodo izgubile dovolj vlage.

DNEVNE VESTI

Danes otvoritev razstave hrvatske kulture v Veneziji. Danes bo v krasnih prostorih palata Giustinian v Veneziji otvorjena prva razstava hrvatske kulture. Pri svetčani otvoritvi bodo navzočne številne osebnosti italijanskega in hrvatskega javnega ter kulturnega življenja. Svojo navzočnost pri otvoritvi so sporočili razstavnemu odboru minister ljudske kulture Palolini, grof Volpi in hrvatski finančni minister Kocjak.

Na polju slave sta padla višji kapo-rali Karol Macič, rojen 1. 1918, po rodnu iz Milana, ter Alojz Sergini, rojen 1. 1916, tudi rodom iz Milana. Prvi je žrtvoval svetu mlado življenje na afriškem bojišču pri El Alameinu, drugi pa v Atenah. Oba sta zrasta v fašističkih organizacijah.

— Arretacija Žida, ker se je samovoljno oddalil od dela. Iz Padove poročajo: Žid Guido Jaffe, ki je bil v skupini Židov, ki so bili v zadnjem času določeni za opravljanje rečnih del, je zaprosil za zdravniški pregled in se je istočasno odtegnil obveznemu delu. Pri zdravniškem pregledu pa se je ugotovilo, da ni omnenjeni Žid v takšnih zdravstvenih okoliščinah, da bi ga mogle ovirati pri opravljanju določenega ročnega dela. Ker se je samovoljno oddalil od dela, je bil v nekem padovanskem hotelu aretriran. Zagovarjati se bo moral pred pristojnim sodiščem.

— Smrt znamenitega zdravnika za ženske bolezni. V Rimu je umrl univerzitetni prof. dr. Artur Bompiani, znameniti zdravniški specialist za ženske in porodniške bolezni. Svojčas je caslovelo njegovo ime po vsem kulturnem svetu. Doživel je lepo starost 90 let. Vsi štirje sinovi so na bojišču, med njimi so trije vseučiliški profesori.

— Slovaški tekstilni strokovnjaki v Milanu. V Milanu je prispealo zastopstvo slovaške tekstilne industrije in trgovine, ki ima analogo, da naveže čim tesnejše in čim korigirajoči poslovne stike z italijanskimi tekstilnimi industrijskimi in trgovskimi krogmi.

— Bolgarski minister Zaharijev v Milanu. Ob vrtnitvi iz Rima se je ustavil včeraj v Milanu bolgarski minister trgovine, industrije in dela Nikolaj Zaharijev, ki si je tukaj hotel ogledati milanske industrijske obrate.

— Odlikovanje mrtvimi junakom. Srebrno hrabrostno svetinjo so prejeli v spomin major Ferruccio Ruffoni iz Chiarija pri Bresciji, ki je pripadal 8. topniškemu polku, poročnik Anton Rampin iz Bussetta pri Parmi, ki je služboval pri tretji skupini bržih oddelkov, narednik Evangelist Carboniani, rojen v kraju Corte Maggiore pri Piacenzi, ki je pripadal osmemu beržarskemu polku in narednik Josip Balcerini iz S. Eleni pri Padovi, ki je služboval pri 52. pehotnemu polku.

— Stalna umetnostna galerija v Padovi. Il Veneto iz Padove poroča, da bo otvorenja revija »Le Tre Venezie« stalno umetnostno galerijo. Omenjena galerija bo otvorena prihodnji mesec z umetnostno razstavo, ki bo posvečena predvsem umetniški obdelavi venetskih pokrajini. Galerija bo imela svoj sedež v eni najbolj starih palacih v Padovi, kjer ima svoj sedež tudi vodstvo revije »Le Tre Venezie«.

— Baron Albert Fassini umrl. Nedano je umrl v Rimu baron Albert Fassini, vitež dela. Pokojnik je bil med prvimi pospovedatelji italijanske filmske industrije ter industrijske proizvodnje umetne svilje. Bil je predsednik številnih industrijskih in trgovskih družb. Med drugim je bil tudi predsednik fašistične federacije za tekstilno industrijo. Od 1. 1939 je bil nacionalni svetnik fašistske in korporacijske zbornice. Bil je tudi podpredsednik korporacijske gospodarstvenosti.

— Italijanski zastopnik na mednarodni konferenci rokodelstva v Budimpešti. V Budimpešti je bila otvorjena te dni mednarodna konferenca, ki jo je organiziralo mednarodno rokodelsko središče. Na konferenco je prispevali tudi italijanska delegacija pod vodstvom nac. svetnika Petra Gazzotija, ki je obenem predsednik mednarodnega rokodelskega središča in ki je ob pričetku konference naglašal, da je na men konference ustvaritev pogojev za čim tesnejše in čim bolj prijateljsko sodelovanje med evropskim rokodelstvom.

— Prvi italijansko-nemški avtarhični tehnični kongres. Za november je sklican v Torino prvi italijansko-nemški avtarhični tehnični kongres, ki ga pripravljata Zavod za nacionalne avtarhične razstave in Društvo nemških inženirjev v Berlinu. Na kongresu bodo razpravljali predvsem o rezultatih ter izkušnjah glede uporabe avtarhičnih surovin in snovi. Istočasno bo tudi velika razstava avtarhičnih predmetov ter izdelkov, pri kateri sodelujejo največji industrijski proizvodni obrati Italije in Nemčije. Kongres bo otvoren v navznotri odličnih predstavnikov obeh držav.

— Novi milijonarji. Predvčerajšnjim so bili izbranici loterijske srečke merarske loterie. Letos je bilo skupno prodanih 2,401,000 srečk, to je za 525,000 več nego

lan. Inkaso za prodane srečke izkazuje 24,010,000 lir. Prva nagrada je dva milijona lir, druga 1.400,000 lir, tretja 1 milijon lir, četrta pol milijona lir, peta pa na 179,508 lir. Razen tega je bilo izbranih 53 nagrad po 16,000 lir in sto tolažilnih nagrad po 5500 lir. Med srečniki, ki so med bodočimi novimi milijonarji, je tudi imetnik srečke, ki je bila prodana v Triestu.

— Blagajna Poštna hranilnica v Ljubljani bo odslej izplačevala čeke le proti legitimirani dvigatelju in zabeleži tozadnjih podatkov. Češki na prinosnika se smejo izdajati največ do zneska 10.000 lir. Za zneske nad 10.000 lir pa se morajo izdajati imenski čeki, t. j. na hrbtni strani čeka se mora napisati odredba, komu naj se ček izplača; ta odredba se mora podpisati kakor ček na prvi strani. Imenski čeki se smejo izdajati največ do zneska 38.000 lir, blanko indosirati pa samo, ako ne presegajo zneska 10.000 lir.

— Bik ga je vrgel in reko, pes ga je pa rešil. 57 letni kmetovalec Anzelmo Bertagnon je imel nenavadni doživljaj. V S. Cassianu pri Rovigu je vodil napajat svojo govejo živilo k bližnji reki. Ko je obstal ob reki, pa se je nenadoma zagnal proti Bertagnonu pobesneli bik in ga pognal v vodo. Bertagnon je bil sicer še dober plavalec, vendar ga je pri plavanju oviral obleka in bolečina zaradi udarca, ki mu ga je bil zadal bik, ko je navajil na svojega gospodarja. Razen tega je reka zaradi deževja izredno narasta, tako da bi bil Bertagnon, ki si nikar ni mogel pomagati k nabrežju, nedvomno utonil, ko se ne bi pognal v vodo njegov pes, velika žival, ki je nekaj časa naskakoval pobesnega bika, pa se nato obrnil proti reki, čim je opazil gospodarjev smrtno borbo z močnim tokom, ki ga je potegnil proti sredini. Pes je priplaval do gospodarja, zapičil svoje ostre zobe v obleko in potegnil s seboj gospodarja, ga spravil do nasipa in ga tako rešil. Gospodarju so pri tem popolnoma opsesale moči in je popolnoma izčrpan obležal na nasipu, kjer so ga našli, ki jih je opozoril na to vztrajno lajajoči domači pes-rešitelj.

— Kino Moste. Zbor najpomembnejših italijanskih igralcev v drami iz življenja žen, ki se prodajajo:

GREŠNICA
Paola Barbara, Vittorio De Sicca,
S. O. S. LEDENA GORA
Film slavne Leni Riefenstall o borbi za odkrivanje polarnih dežel. Nedelja ob 14 in 17, delavnik ob 17.30

— Deček je padel z drvečega vlaka in postal nepoškodovan. Kakšnih 200 metrov od postajališča Pordenone se je vzpel na okno zeleniškega voza tretjega razreda brezga vlaka, ki je vozil v Venezijo, deček, ki je v hipu omahnil čez okno, predno ga je mogla zagrabit mati, ki je sedela v bližini. Vlak se je takoj ustavil, sprevodnik mati in drugi potniki pa so počitali proti kraju, kjer je deček padel z voza. Zelo pa so bili začuden, ko jim je prihitel deček naproti z veseljim nasmehom in kakor da ne bi bilo nič zgodilo. Se posebno vesela pa je bila dečkova mati, ko je vzela svojega sinčka v naročje in z začudenjem ugotovila, da je ostal popolnoma nepoškodovan, brez najmanjše krivne podplutbe.

— Belgijski poslanik v avdijenci pri paču. Papež Pij XII. je sprejal predvčerajšnjem v avdijenco belgijskega poslanika in njegovega soproga. Zatem je sprejal nadškofa iz Durazza mons. Pennaschia.

— Klobučarna PAJK vam strokovnjaško očisti, preobljuke in prebarva klobučke vseh vrst po nizkih cenah. Lastna delavnica. — Se priporoča RUDOLF PAJK, Sv. Petra c. 38.

— Nesreča. V zadnjih dveh dneh so bili v Ljubljansko bolnično sprejeti naslednji ponesrečenci: Bojan Habjan, 19letni sin zasebnice iz Ljubljane, ki se je pri padcu s kolosa zlomil levog. Fr. Kocijan, 15letni kleparški vajenec iz Ljubljane, ki je skočil iz tramvaja, padel ter si zlomil desnico. Josip Lončarič, 20letni mesarski pomočnik iz Ljubljane, ki je močno urezal v levcu. Borut Škerjanec, 12letni sin strojevodje iz Ljubljane, se je ušekal v desnico. Ivana Korošec, 75letna zasebnica, Bleibergova cesta 25; Adler Marja, 86 let, vdova poštegnega poduradnika, Cesta Viktorja Emanuela 5/III; Blaž Jakob, 87 let, čevljar, Japljeva ulica 2.; Susterši Ignacij, 90 let, bivši milnar, Sv. Petra cesta 93; Jesenko Marijeta, roj. Šega, 69 let, vdova pošteškega obvezno pevske vojo. Učenci in učenki obih oddelkov I. ter učenci V. letnika prično v tork 13. t. m. z rednim poukom. Kje, bodo zvezeli v ponedeljek dne 12. t. m. ob 9. uri v cerkvi Srca Jezusovega. Učenci (nke) naj se zberejo ob tri četrti na 9 pred cerkvijo, nakar jih bodo razredni učitelji peljali v cerkev. Vadni učenci in učenke naj se postavijo pred klopi, učenci in učenke učitelji pa na naj zasejajoči klopi in se postavijo po sredi cerkve. Pevci in pevke gredo na kor. Pevci in pevke imajo v nedeljo dne 11. t. m. ob 10. v Marijanščici obvezno pevsko vajo. Učenci in učenki obih oddelkov I. ter učenci V. letnika prično v tork 13. t. m. z rednim poukom. Kje, bodo zvezeli v ponedeljek dne 12. t. m. ob 9. uri v cerkvi Srca Jezusovega. Naslednji dan je pričetek rednega pouka. Tega dne morajo priti vsi učenci ob 9. uri zjutraj v šolo in sicer v učilnice v stranskem poslopu dr. Krekove gospodinjske šole, da bodo prejeli nadaljnja navodila.

— Za vse učenke II. ženske realne gimnazije v Ljubljani bo začetna služba božja v ponedeljek 12. oktobra ob 8. uri v stolnici. V tork 13. oktobra se bo začel pouk ob tri četrti na 14 v poslopu Trg. akademije oz. Dvorazredne trgovske šole za III., IV. in VIII. razred, za ostale razrede pa nekaj po pozneje.

GROZNJA

—lj Na državni klasi gimnazij se bo začel pouk za vse oddelke III., IV. in VIII. razreda prihodnji teden. Zato naj pridejo učenci IV. in VIII. razreda v torek 12. X., a učenci III. razreda v sredo 13. X. ob 13.45 na uršuljško meščansko šolo. Za druge razrede se bo pouk začel nekako v 14 dneh. — Ravnateljstvo.

—lj Na II. deklinski in II. moški meščanski šoli v Ljubljani — Bežigrad bo začetek šole s službo božjo v ponedeljek dne 12. t. m. od 14. do 16. ure popoldne pri blagajniku g. Drenigu, Cesta v Rožno dolino 36. Obenem bo neobvezno spremjala načrta za semenski pozni krompir »Oneid« dober načrta za naročila sadnih dreves.

—lj Teran v originalnih steklenicah predaja gostilna Lovšin.

France Slana — sedemdesetletnik

Ljubljana, 10. oktobra

Vpokojeni višji uradnik g. France Slana je praznoval včeraj 70-letnico rojstva. Vsa Ljubljana pozna tega simpatičnega, nemorno delavnega moža. Zlasti v stopnji vasi je zadnjih 20 let pozdravljalo, marljivo in uspešno posegal v javno življenje. Širok je krog njegovih prijateljev in vse se iskreno veseli z njim, da si je mogel takoj in zdrav načiniti na ramena sedmi križ. Vsi mu tudi od srca žele, da bi ga usoda ohranila enako člaga do skrajnih meja človeškega življenja.

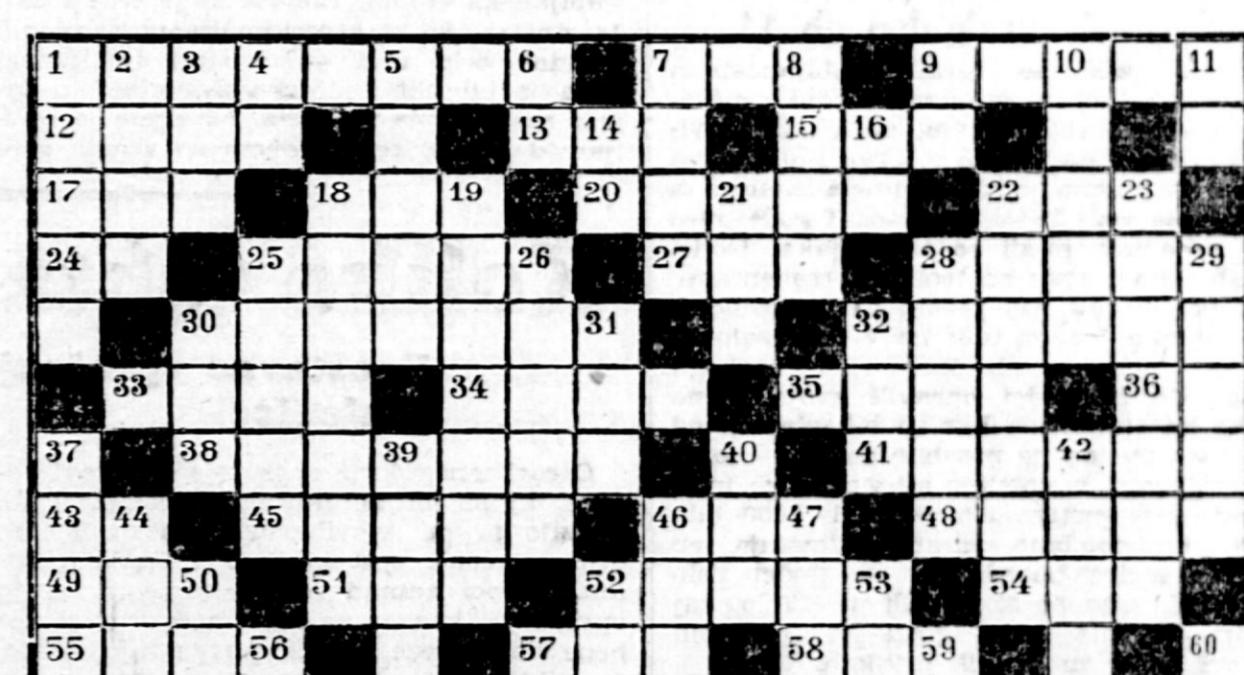

V posebno veselje in zadovoljstvo je nam, da se lahko pridružimo širokemu krougu slavljenčevih prijateljev in znancev z najiskrenjnejšimi čestitkami, saj je g. France Slana naročnik »Slovenskega Naroda« že ponih 45 let.

GROZNJA

Natakar, če bi si drznili prinesiti mi jutri zopet tako juho, bodite prepicani, da me vidite danes zadnjič tu.

Križanka

Besede pomenijo

Vodaravno: 1. ženska, ki se prišteva k plemstvu; 7. lep, prijeten; 9. orientalsko tržišče; 12. beseda v očenaju; 13. vinska posoda; 15. pesem; 17. ptica; 18. lahkoatletska disciplina; 20. denarni zaved; 22. žensko ime; 24. število; 25. hišni bog, začetnik ognjišča; 27. okrajšana tuje žensko ime; 28. poljedelsko orodje; 30. kraj blizu Rogatice Slatine; 32. majhen ozek kos papirja ali tkanine; 33. moško ime; 34. napravljen tesno po meri, s pomočjo kalup; 35. baš, v tem trenutku; dobro, pravilno; 36. množinska oblika osebnega zaimka; 38. nadležne domače živace; 41. sovjetski diktator; 43. površinska mera; 46. croze; 48. eden izmed načinov konca bojevanja (

Pozabljeni zanimivosti o ljubljanskem gradu

Stolp piskačev in sedanji stolp — Grajski zvonovi — Kako so osnažili grad

Ljubljana, 10. oktobra
Ljubljanski grad je eno najstarejših ljubljanskih poslopij; to smemo zdovedovati mimo verjeti. Samo po sebi se pa razume, da grad ni bil vedno takšen, kakšen je zdaj ter da so ga neštetokrat prezidavali. Kakšen je bil prvotno, ne vemo. Njegova najstarejša zdovedina tudi ni dobro znana. Zdaj se pa ne bomo pečali podrobno z zdovedino gradu. Hočemo le opozoriti na nekatere že precej pozabljeni zanimivosti.

Kaj je bil stolp piskačev

Grajski stolp daje vsemu gradu največjo znamenost; zdele bi se nam, da se je spremeno vse posloje, ce bi ne imelo več svojega sedanjega stolpa. Kakor daje nebotični novejšemu središju svoj žig, tako je ljubljanski grad nerazdržen, ne le s stari, temveč z vsem mestom. Vendar pa sedanja grajski stolp ni poseben star. V primeri s starostjo gradu, je stolp novejši prizidek, vsaj zgornji del. Spodnji del stolpa je pa bil sezidan že l. 1544, kar sklepajo tudi po slogu, gotskih oknih, saj se ujema 8 letnico.

Grajski stolp ni star

Mnogi ljubljancani najbrž še vedo, kaj je bil stolp piskačev, saj je bil v zdovedovskih zapiskih omenjen večkrat. Omenja ga tudi Vaivazor. Obisno je o njem pisal v več spisih prof. Iv. Vrhovec. Tudi A. Kobler ga je omenjal v svojem opisu o grajskem stolpu. Stolp piskačev so imenovali stari grajski stolp, tedaj nižji od sedanjega. Ob njem je bil leseni hodnik. Na tem hodniku so mestni piskači ali, če jih hočemo imenovati lepše, godci, piskači Ljubljjančanom v zavaro. To so bili neke vrste prvi promenadni koncerti. Seveda pa s tem ni rečeno, da so se Ljubljancani hodili zbirati zaradi te godbe na grad v okolico stolpa. Godba je bila tako močna, da so jo mestni lahiči suživali v samem mestu, ki je bilo seveda tedaj mnogo manjše, saj niti ni segalo na levi breg Ljubljanice, z izjemo Novega trga. Ne moremo reči, ali je bil stolp piskačev res na kraju sedanjega stolpa ter če je istoveten s spodnjimi delom, l. 1544 sezidanega stolpa. Nekateri namreč trde, da je stolp piskačev stal nekje tam, kjer so bili pozneje postavljeni topovi, ki so z njimi naznanjali požare.

Koncert vsak dan ob 11.

Mestni godci so igrali Ljubljjančanom vsak dan ob lepem vremenu v topih mesecih in včasih tudi pozimi, ob 11. Zgodovinarji pravijo, da je bila to prva ljubljanska godba. Izpricano je, da je imela Ljubljana piskača že vsaj 1544. Toda tedaj godci niso bili domaćini; prišli so iz Beljaka. Godci so bili štirje; trije so trobili s trobentami, eden pa na rog. Ob resnih časih »koncertov« ni bilo, kakor tudi ne v dobi žalovanja za vladarjem ali članom vladarskega doma. Ko so godci opravili svojo redno službo na stolpu, za kar so bili plačani od mesta — menda ne posebno dobro — so se odpriavili gost v gostilne ali v zasebne hiše, pogosto na gostje. Ko je pa l. 1650 bila godba prepovedana zaradi žalovanja po smrti cesarice Leopoldine, so godci zelo obubožali, zato so se obrnili na vladu, naj bi jim dovolila zopet gosti na »poštenih svatovščinah« in drugih prilikah. Vlada je prošnji ugodila; poslej je bilo prepovedano gosti samo na ulicah in za ples.

Ko je slovesno zepel rog...

Škof Hren je daroval magistratu posebno lep rog, ki so ga uporabljali ob slovenskih prilikah. Na rog je piskal godec zvečer ob mraku po četr ure, včasih tudi zjutraj. Ko se je pa oglasil rog, se je polastilo Ljubljancanov slovesno razpoloženje, kajti naznanjal je imenitne dogodke. Tako so piskali na rog ob prihodu deželnega kneza, kar je bil izredno slovenen dogodek. Z rogom so tudi naznanjali slovenen odhod de-

zelrega glavarja, kakor tudi izvolutev župana in mestnega sodnika.

Stolp poškodovan med vojno s Franci

Grad je bil v starih časih močna trdnjava. Svojega pravega pomena kot trdnjava ni izgubil tudi v prečrnjem stoletju med napoleonskimi vojnami. Ob zadnjem prihodu Francozov v Ljubljano so se Avstrijeckaj časa upirali na Gradu, vendar do resnega spopada ni prišlo. Precej močno pa je bil stolp obstrelovalev Avstrijeck 1. 1813, ko so zasedali Ljubljano. Tedaj so tudi precej poškodovali grajski stolp. Streljali so s topovji na Golovca. L. 1815 so stolp popravili. Na vrhu stolpa so tedaj tudi uredili leseno sobo za požarnega čuvaja, za kar so vse izdali 2757 gld. Stolp je tedaj tudi dobil uro. Bil je še znatno drugačen kakor dandanes.

Prezidava stolpa l. 1848.

Grajski stolp je dobil sedanje obliko leta 1848, torej še ni niti 100 let star. Leseni nastavek so podrli l. 1847. Nazidava stolpa je bila končana naslednje leto. Pod vrhom so v stolpu uredili stanovanje za čuvajca, precej lepo sobo. Nad sobo so obesili tri zvonove, ki so bili potrebni za naznanjanje požarov. Čuvaj je bil plat zvona, ko je gorelo. Zvonovi so zelo blagoglasni. Zasluzijo posebno pozornost ljubitelje ljubljanskih zanimivosti. Tako je na velikem zvonu latinski napis v gotski minuskulah; po slovensko se glasi: »O, kralj slave, pridez mirom! L. 1440.« — Zvon je bil torej vlt v 15. stoletju, in sicer ob prilici oblega Ljubljane, ko sta mesto l. 1442 skuhala zavzeti koroski vojvoda Albreht in celjski grof Urh. Jurij Apfaltner, lastnik gradu Turn nad sedanjim Tivoljem, je pa pregnal napadale, ki so se mu zaradi tega mescalni: začakali so grad. Veliki grajski zvon je znamenit zaradi svoje starosti in ker je bil priča znamenitosti dogovor v davnih časih. Z njim so klicali korožju meščane ob turških napadih. Pogosto je zvon tudi naznanjal velike požare, ki so včasih ogarali vse mesto. Pozabili smo tudi, da so z grajskim zvonom dajali znamenje, da je minil čas prodaje ob sejmskih dneh. Ob sejmis 1. maja in 19. novembra — velika ljubljanska sejma, Elizabeth je trajala celo 14 dni — so z grajskim zvonom zvonili opoldne celo uro. — Srednji ljubljanski zvon je bil vlt l. 1553 v Ljubljani, o čemer priča napis na njem. Na njem je ljubljanski grb. S tem zvonom so včasih zvo-

nili vsako jutro ob 7., baje v spomin na Turke. Ta zvon je pa zanimiv tudi zaradi tega, ker je moral grajski čuvaj, ki je bdel nad mestom, odibijati na njem ure, posneti uro, ki je bila na veliki zvon. Menda je zaradi tega prislo tudi v navado, da ljubljanske cerkvene ure bjejo podvodenje. Ce bi čuvaj zaspal, bi meščani vedeli, ker bi pač med spanjem ne mogel potrkatati po zvonu. — Mali grajski zvon nima v napisu letnice, po njegovih oblikih pa sodijo, da je bil vlt okrog l. 1770. Napis se glasi: »A peste, fame et bello libera nos, Domine!« (Kuge, lakote in vojne reši nas, Gospod!). Na zvonu je slika svetnikov Jurija, Florijana, Petra in Pavla. Z malim zvonom so zvonili, ko so vodili na morišče obsojence, zato so ga tudi imenovali »zvonec ubogih grešnikov.«

Grad bi moral dobiti godalo

Grajski stolp pa ima še druge zanimivosti, odnosno bi jih imel še več, ko bi šlo vse po sreči. Po drugih podatkih so baje Francozi julija l. 1813 podrli stari grajski stolp, češ da jim je bil napot pri obrambi ter da ne drži, da so ga Avstrijeck razrušili pri obstrelovovanju z Golovca. Ljubljancani so baje zelo žalovali za starim stolpom. Vsekakor so grajski zvonovi viseli v starem stolpu in novi stolp je bil potreben, zaradi njih, čeprav je bil stari le razrušen. Meščani so se odločno zavzeli za novi stolp po odhodu Francozov. Novi stolp je dobil uro, ki jo je pa imel že stari stolp. Hoteli so ga opremili že z mehaničnim godalom, torej neke vrste stolpno uro, kakrsne so znamenite v nekaterih mestih (n. pr. praska na mestni hiši). Ta naprava je pa bila precej draga in meščani so se obrnili na gubernij, naj bi jim naklonil podporo. Prošnja je bila odlokrena. Prav tedaj je pa deželna vlada ikstala v gradu stanovanje za požarnega čuvaja, zato je obljubila prispevati 960 gld. za nazidavo stolpa, da bi v njem uredili sobo za čuvaja. Meščani so zbrali prostovoljne prispevke za stolp in prispevali so celo 410 gld. več kakor so pričakovali. Cojz je sam prispeval 200 gld. Zato je tudi ljubljanski mehanik Fanzy, ki je popravil stari uro, lahko zasluzil. Za to delo so mu plačali 300 gld. Namernaj je pa tudi sestaviti mehanično godalo, toda Ljubljana je ostala brez te znamenitosti. Fanzy je sicer prejel za godalo 970 gld., a je z denarjem in s svojim umotvorenim odkuril iz Ljubljane.

Temeljito snaženje

Naj ob tej priliki še omenimo, kaj je zapisal Ašker, ki je bil mestni arhivar ter je uredil mnogo arhivskih gradiv in med njim tudi odkril marsikaj zanimivega, zapisal o ljubljanskem gradu. Med francosko okupacijo je bil grad trdnjava in razumljivo, že, da v njem ni vladala vzorna snaga. Zato je bilo potrebno, da ga temeljito očistijo. V ta namen je okrožni glavar Vilhar iznasel dobro metodo. Naročil je 40 žensk, ki so marljivo vihete metle, toda pometači so začeli šele, ko so že — ovce opravile svoje delo. Da, ovce. Ljubljanski mesarji so moralni posoditi čredo ovc, ki so se sprejavale po grajskih sobah kakor grajske gospodinje, pri tem pa obračale nase pozornost — bolj. Bolhe so se vgnedzile v ovčji volni in grad je bil čist. Uspeh je bil baje popoln.

Koliko tehta zrak?

Enostavno vprašanje in odgovor, ki ima velike posledice

Otroci mnogokrat opazujejo v naravi pojave, ki si jih ne morejo razložiti. Tako opazijo n. pr. v viharenem dnevu, da se drevesa vdolž cest gibljejo v enakem ritmu. otroci zmanjšajo odgovor na to vprašanje, ker ne najdejo med drevesi nobene vidne zvezre. Šele ko povprašajo, zvedo, da giblje drevesa v enakem taktu veter. Toda tudi na odgovor jih ne zadovolji polnopomni dokler ne zvede, da obstoja nekaj takega, kakor je zrak, ki postane. Če se premika, veter.

Kasneje jim postane to seveda samo ob sebi umevno, čeprav ni, kakor dokazuje zgodovina človeštva, ki je imelo v začetku popolnoma pravilne predstave o zraku, kasneje pa jih je spremenilo v docela napacne. Še veliki grški mislec Aristotel je hotel določiti težo zraka tako, da je svinski mehan najprej stisnil natu pa ga napolnil in stehkal. Razlika naj bi bila označila težo zraka v svinskem mehurju. Enostavno,

toda napačno! Upošteval namreč ni vognona; svinski mehnur »plava« v zračnem morju prav tako, kakor podmorница v morju. Kar je Aristotel dejansko tehtal, to je bil nadprtisk in še tega je dolobil komaj pravilno.

Naprstnik, pol sobnega zraka

Gallilei, oče nauka o gibanju, je bil prvi, ki je pravilno določil težo zraka. Naprstnik pol sobnega zraka tehta nekaj več kot tri tisočinke grama. To je malo, in vendar gre v to količino okoli 45 trilijonov zračnih molekul, ki sestavljajo to majhno količino zraka. Gallilei je šel še naprej in je prišel tesno do meje odkritja, s katerim je postal potem slaven njegov učenec Torricelli.

Pripovedujejo, da je prislo nekoga dne k Gallieu odpoljanstvo iz Firen. Hotelo je vedeli, zakaj vodne črpalki ne dvigujejo vode višje kakor 30 čevljev. Gallilei je memoil, da bi lahko to zvedel, če bi ugotovil,

sherryjem. Polkovnik Julian ga ni maral; jaz sem se vrnil od morja.«

»Da...«

»Searle je bil tam, polkovnik Julian, Frank in ostali... Frank, sem pomislila, stoji nemara zraven njega pri telefonu, in to je vzrok, da so njegove besede tako hladne in tuje.«

»Torej nis je pričakuje ob eni.« Odložila sem slušalo. Maksim mi ni bil nič povedal. Še vedno nisem vedela, kaj se je bilo zgodilo. Vrnila sem se na teraso, Fritihu pa rekla, da bomo pri obedu širje namesto dveh.

Ura se je vlekla počasni, ni je hotelo biti konec. Šla sem na vrh, oblekla lažjo obleko, se vrnila dol in sedla v dvoran, da jih počakam. Ob eni pa pet minut sem sišala, kako je peselek v dvoredru zaškrpil pod kolesi avtomobila, in kmalu nato so v teži zavrnali glasovi. V naglici sem si pred zrcalom popravila lase. Videc, kako sem bleda v obraz, sem si načahnalo pordečila lica in stope počakala gostov. Prvi je vstopil Maksim, za njim pa Frank in počekal. Jasper se mi je zagajjal pod noge; nemara je hotel, da bi ga vzel na izprehod.

Ura je bila okrog poldvanajstih, ko je stopil iz veže Frith. »Gospod de Winter je pri telefonu, gospa,« mi je reklo.

Podvzala sem se v sobo za knjižnico. Roke so mi trepetale, ko sem vzdignila slušalo.

»Si ti?« je reklo glas. »Tukaj Maksim. Govorim iz pisarn. Pri Franku sem.«

»Nu?« sem vprašala.

Pomolčal je. »Frank pa polkovnik Julian bosta obedovala pri nizu. Ob enih pridemo,« je reklo nato.

»Da...« Pomolčala sem, čakajo, da reče še kaj.

Vrste sovjetskih vojnih ujetnikov, ki so jih ujeli italijanske čete med nedavnimi operacijami

zakaj črpalki vode dvigajo do 30 čevljev visoko. Nekdo iz odpoljanstva je pojasnil, da to s »horror vacui«, s strahom in odprom narave pred praznim prostorom. Odlično, tako naj bi bil odvrnil Galilei, teda bi še moral vedeti, zakaj nima narava več odpora pred praznim prostorom, če naj dvigne vodo višje kakor 30 čevljev. K temu razgovoru pripominjajo, da je bil omenjen Torricelli prisoten. Kasneje je on odkril vzrok tega pojava: ugotovil je namreč, da gre pri tem za zračni pritisk.

Odkritje zračnega pritiska

Torricelli je delal poskuse s stekleno epruveto (cevko), ki je bila 1 meter dolga in na enem koncu zataljena. Napolnil jo je do vrha z živim srebrom, zaprili odpoteno s prstom in jo obrnjen potopil v posodo, ki je bila tudi napolnjena z živim srebrom. V trenutku, ko je odstranil prst, se je živo srebro v cevki znižalo približno za eno četrtino. Ker je živo srebro 14 krat teže od zraka, odgovarja 75 cm visokemu stebru živega srebra v stekleni cevki približno 10 m ali, v čevljih izraženo, 30 čevljev visok.

Da tega v cevki dvignemo, potrebujemo določen pritisk, si je dejal Torricelli in imel tako pojasnilo, da je na enem koncu cest izredno visoka pesnička, je pa vse dobro dajoča v pijačo. Ob neki takki priliki je dejal svoji sosedi za bogato obloženo mizo: Milostiva, vino ne krasni samo življenja in sveta, temveč tudi ljudi. Tako se mi zdite tudi vi danes mnogo lepša kaže.

Dami seveda ta pesnikova vladnost ni bila po volji. — Kako morete trdit kaj takake o meni? — je odgovorila, saj nisem vina niti pokusila.

Zato sem ga pa jaz tem več, je priznal pesnik smej.

Za smeh

NA OBROKE

— Naša Marička ima pa otroka na obroke.

— Kako je to mogoče?

— Pravim ti, da je tako. Včeraj je bil pri nas tisti gospod, ki je Marička z njim hodila, pa je rekel, da ji posilja za otroka 500 litov mesečno.

VPLIV GLASBE

— Ali verjamete, da ima glasba tudi svoj praktični pomen v življenju?

— Seveda ga ima. Sodeč po slikah najslavnejš